EEN WEEKBLAD MET MICKEY EN KUIFJE

PEP

Nr. 44 31 okt. 1964

35 ct. p.w. losse nrs.
45 ct. België 7 fr.

HALLO, beste vrienden!

TUSSEN de bomen van het openluchtmuseum bij Overloon staat een Spitfire, met een bordje ervoor waarop te lezen is dat het toestel in de oorlog 1940-1945 gevlogen is door Nederlandse vliegers van het 322 squadron in de Royal Air Force. Het is een van de drie Spitfires die nog in Nederland te vinden zijn. De tweede staat in het Nationale Luchtvaartmuseum op Schiphol; de derde is niet zomaar een museumstuk, maar vervult zelfs nu nog een taak: vóór de officierseetzaal van de vliegbasis Eindhoven staat hij op een hoge sokkel als „gate guardian", als wachter bij de poort. Deze Spit is niet het enige toestel dat een dergelijke „taak" heeft toegewezen gekregen. Elke basis heeft wel een of meer van deze poortwachters, waarvan je op de pagina's 22 en 23 afbeeldingen kunt zien en waarover je het een en ander wordt verteld.

Op de middenpagina's staat een kleurrijke PEP-plaat met een duister onderwerp: de Etrusken. Waarom het een duister onderwerp is? Omdat men, wat betreft de herkomst van dit volk, niet alleen vroeger, maar ook nu nog in het duister tast. Het is op een geheimzinnige manier verschenen en op een even geheimzinnige manier ook weer verdwenen. Op pagina 15 kun je over de Etrusken meer te weten komen, want „iets" weten we toch wel van hen...

Waarschijnlijk mis je iemand op deze bladzijde. Ja, Flippie Flink — liever gezegd: soldáát Flink — vond dat hij altijd maar in een hoekje was weggedrukt en heeft geëist dat hij wat meer ruimte kreeg. Hij zal niet elke week zo goed aan zijn trekken komen, maar deze keer hebben wij hem toch maar een hele pagina gegeven!

Volgende week komen de ruimtevaart-enthousiastelingen weer aan de beurt. Wij gaan dan eens kijken hoe ver de Amerikanen gevorderd zijn met hun project-Gemini. Zegt die naam je niets?

Wacht maar, nog een week geduld en je weet er alles van!

VOOR PIENTERE PEP PUZZELAARS

SCHURK IN JURK

In het begin van onze jaartelling leefde er ver van ons land iemand die zó slecht was, dat hij er nu nog bekend om is. Je ziet hem hier zitten. Kijk hem maar eens lelijk kijken. Ken je zijn naam? Je kunt die vinden door het schema in te vullen. Zowel horizontaal als verticaal kun je dezelfde woorden in de vakjes zetten. De nummers bij de tekening slaan natuurlijk op de woorden die in het schema moeten komen. De naam van de slechte man is het derde woord. Schrijf die naam op een briefkaart en stuur deze vóór 5 november naar Redactie Pep, Postbus 1444, Amsterdam. Schrijf in de linkerbovenhoek aan de adreszijde van de briefkaart: Pep-prijsvraag nr. 44.

Oplossing van prijsvraag nr. 42: KOEL, KOEK, KELK, KLOK.

PRIJZEN:

1e prijs: een prachtig polshorloge; 2e prijs: een kleinbeeldcamera; 3e prijs: een compleet tafeltennisspel; 4e prijs: een kruiswoordspel; 20 troostprijzen: een grote gekleurde speelbal.

DE WINNAARS VAN PRIJSVRAAG Nr. 37 ZIJN:

1e prijs: Gerda Peters, Zonnebloemstr. 44, Nijmegen; 2e prijs: Hans Wieringa, J. Israëlsstr. 58, Groningen; 3e prijs: Grietje Bethlehem, Taeke Schullengalaan 66, Surhuisterveen; 4e prijs: Michel Heitzer, Beliestr. 32, Essen (Belg.).

De winnaars van een troostprijs krijgen deze rechtstreeks thuisgestuurd. Hun namen komen niet in PEP te staan.

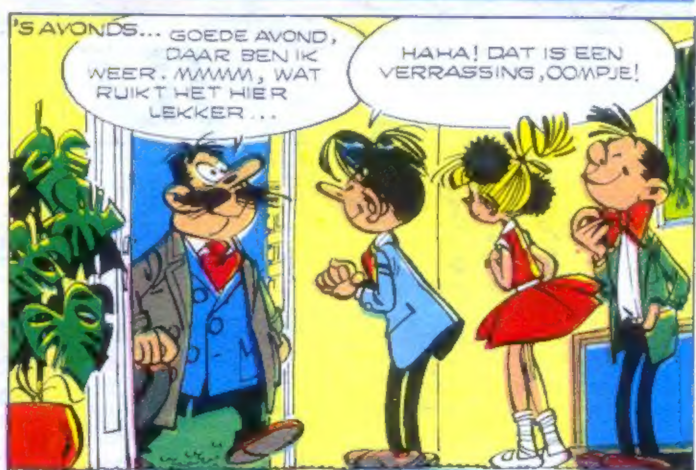
Ton en Tineke

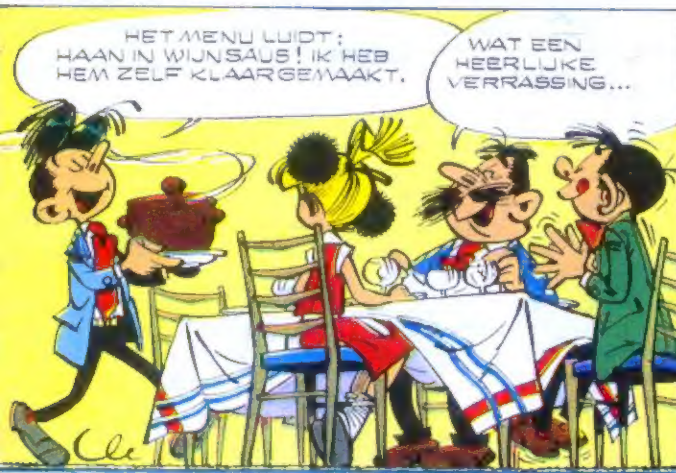
door Franquin

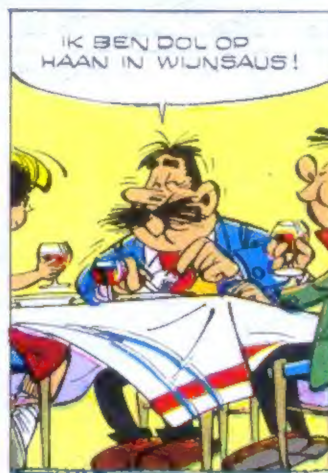

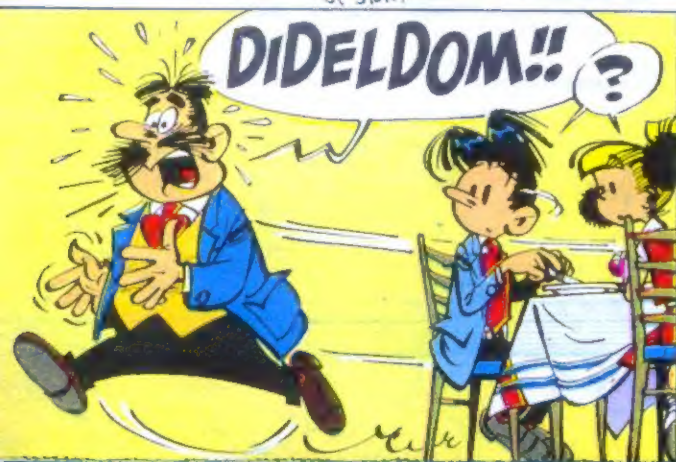

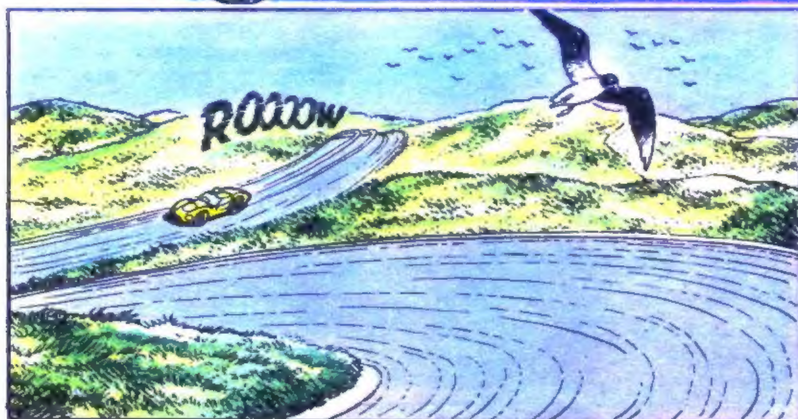

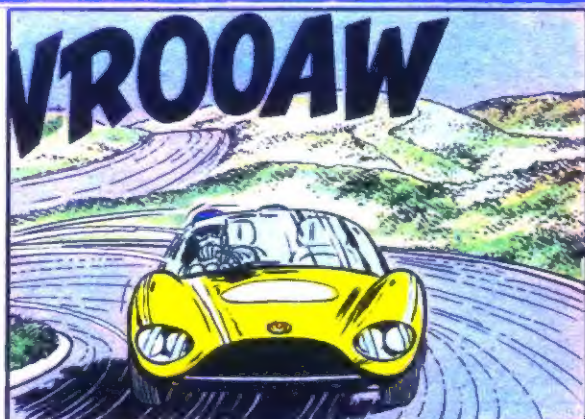

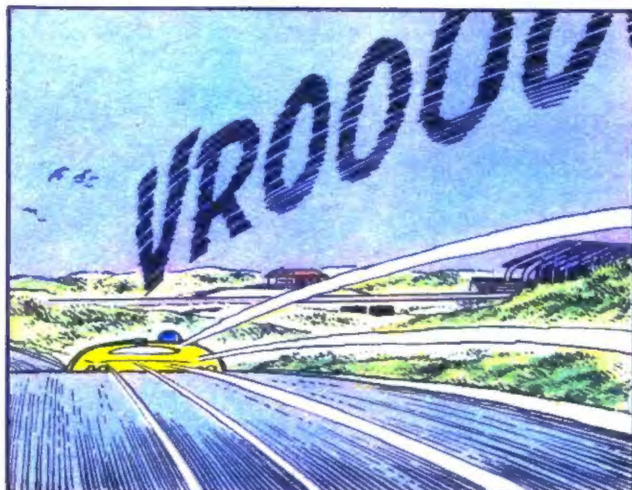

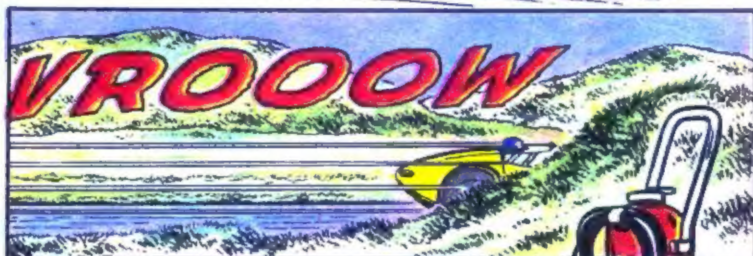
MICHEL VAILLANT

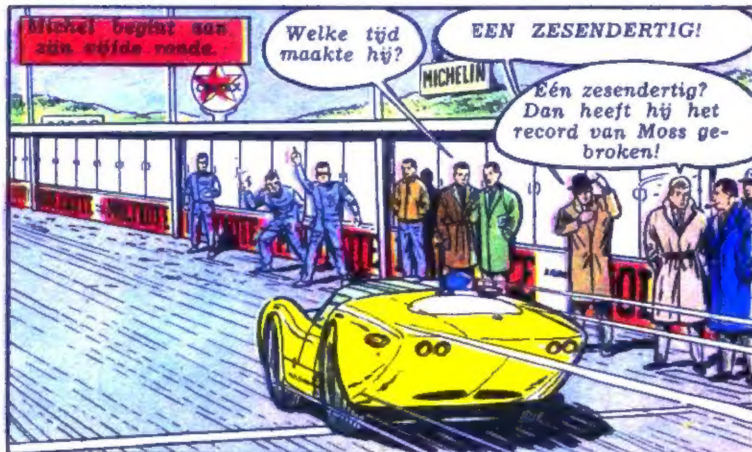

e nieuwe „Vaillante", die uit zal komen in de 24-uursrit van Le Mans, rijdt een
ar proefrondjes op het circuit van Zandvoort om de sportjournalisten te laten
en wat hij in zijn mars heeft. Er heerst nogal wat opwinding langs de baan...

DE 13 IS AAN START

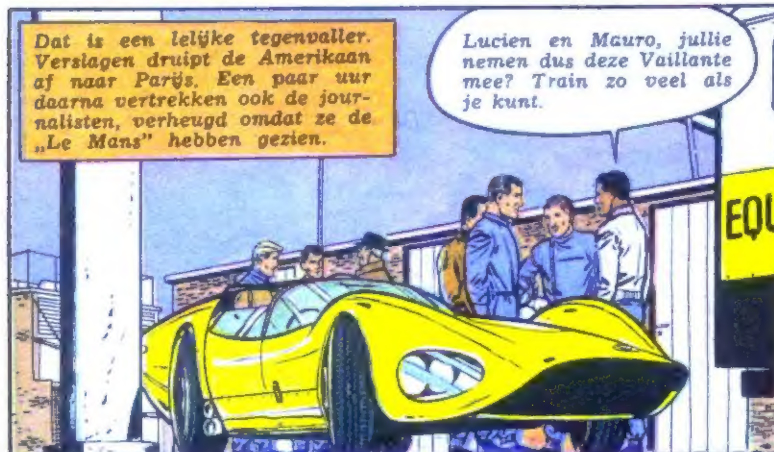

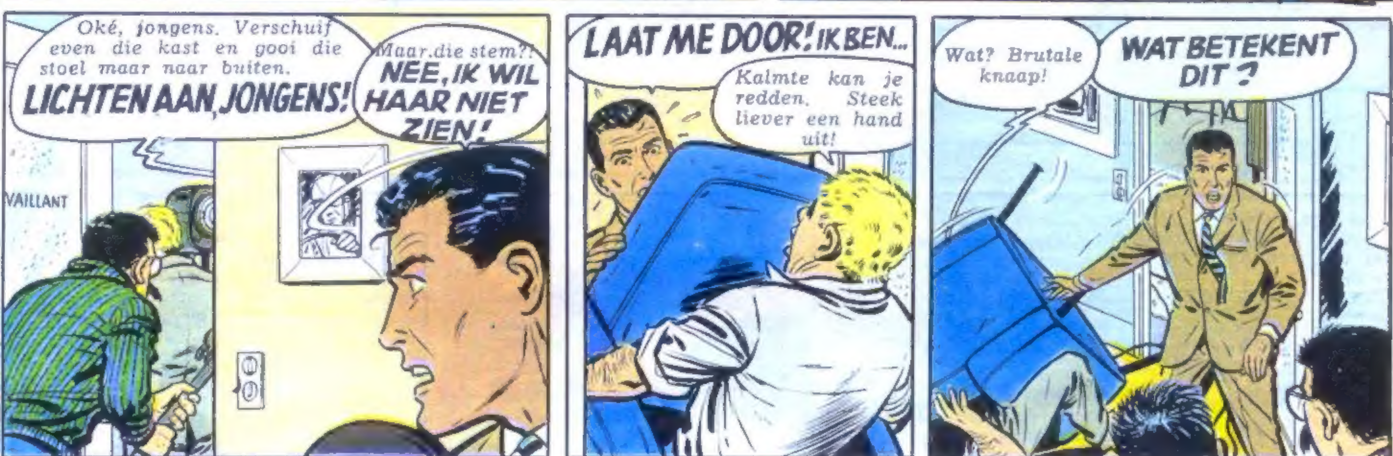

In deze vergadering zullen de teams worden bekendgemaakt.

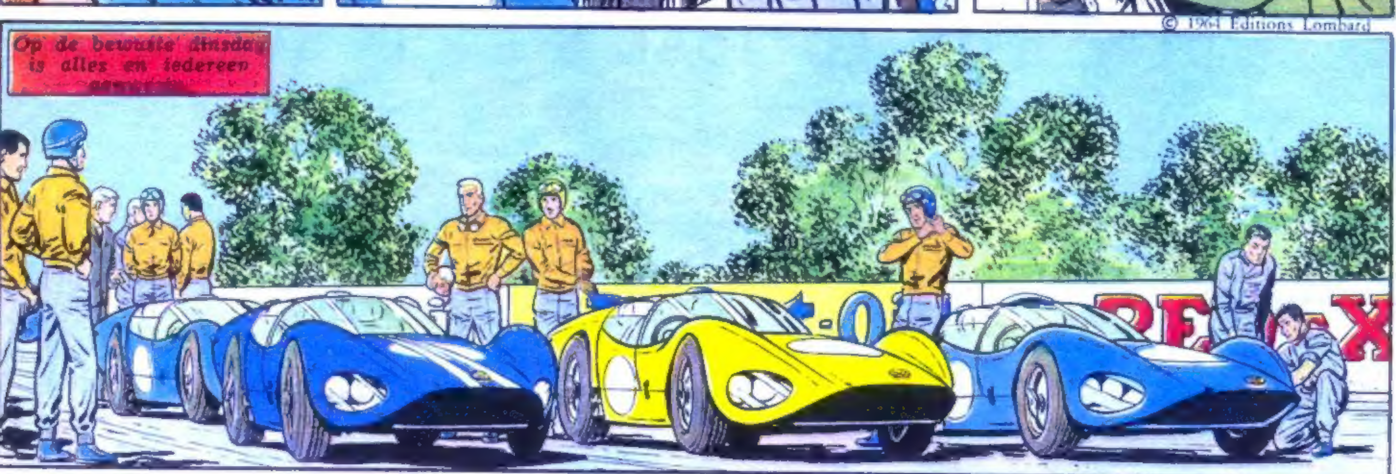

Met wie zal Michel Vaillant gaan vechten om de overwinning?

1870: DE EERSTE VOETBAL ROLT IN ONS LAND

JE hebt misschien al gehoord dat de Koninklijke Nederlandse Voetbalbond, kort gezegd de KNVB, dit jaar 75 jaar bestaat. Je begrijpt dat zoiets met de nodige feestelijkheden gepaard gaat en ook met een jubileumwedstrijd. Op 9 december zal die worden gespeeld tussen het Nederlandse elftal en de ploeg van Engeland. Dat het juist het Engelse team is dat voor deze erewedstrijd is uitgenodigd, ligt voor de hand. Je herinnert je, als je deze stukjes in Pep gevolgd hebt, dat het immers de Engelsen waren die we als de „uitvinders" van het voetbal moeten beschouwen. En niet alleen hebben ze het spel daar het eerst gespeeld, maar ze hebben ook anderen dat genoegen gegund. Ze hebben het **geëxporteerd,** uitgevoerd naar andere landen, eigenlijk naar alle landen van de wereld. Nu moet je je het niet zo voorstellen dat ze een paar elftallen op de boot zetten met de opdracht: „Boys, nu varen jullie naar Rotterdam en dan gaan jullie die lui in dat waterlandje daar 'ns even leren wat voetbal is." Nee, zo is het niet gegaan; wel is het zo dat overal waar Engelsen bijeen waren, gevoetbald moest worden. Ook door zeelui, die een paar dagen in de een of andere havenstad moesten blijven natuurlijk, maar verder bijv. door mensen die in de Twentse textielindustrie werkten. Of door vakantiegangers ergens buiten Engeland, of door kostschooljongens. Zo is het spel ook in Nederland gekomen en dat was dan omstreeks 1870, nu dus bijna honderd jaar geleden. Ja zeker, we gaan er even een geschiedenislesje van maken, maar wind je niet op: wat mij betreft hoef je er niets van te onthouden.

We beginnen dan met de geschiedenis van HFC, de oudste club van Nederland, die tegenwoordig geen grote rol meer speelt in ons voetbal, maar zonder de Koninklijke HFC kun je toch over het spel in Nederland niets vertellen. Die HFC is in 1879 opgericht door de heer W. J. H. Mulier, die voor de ontwikkeling van de sport in Nederland van geweldige betekenis is geweest. Je moet je even voorstellen, dat er toen (ik heb het dus over de tijd zo rond 1870) vrijwel niet aan sport werd gedaan, tenminste niet zoals wij die nu kennen. Zeker, er werd gezwommen, geturnd, geschermd en 's winters natuurlijk schaats gereden, maar competities waren er niet, om van stadions en dergelijke dingen maar te zwijgen. Meneer Mulier bracht daar verandering in. Dat zat zo. Als jongen van een jaar of tien logeerde hij eens in Noordwijk en daar zag hij Engelse badgasten tegen een bal trappen. Hij vond 't onmiddellijk een prachtspel en informeerde in z'n beste Engels hoe het wel heette. „That's very simple," zeiden die Engelsen, „foot-ball". Nou ja, dat kon je ook wel zien, want het werd toevallig met de voeten gespeeld. Iedereen heeft dat woordje „football" overigens overgenomen. Al die oude clubs in Nederland hebben een F in hun naam, hoewel er eigenlijk een V had moeten staan. HFC is „Haarlemse Football Club", AFC is „Amsterdamse Football Club", maar als ze toen onmiddellijk met „voetbal" op de proppen waren gekomen, dan hadden die clubs anders geheten en dan spraken we nu van KHVC, AVC, RVC, DVC enz. Maar goed, we namen op sportgebied nu eenmaal zo ongeveer alles van die Engelsen over, dus ook allerlei sporttermen en ook de naam van het spel. Je vindt tot op de dag van vandaag in vele takken van sport de Engelse oorsprong terug. Zeggen we achterspeler? Nou ja, we doen het wel'ns, maar „back" komt er toch gemakkelijker uit. En hoe noemen we een vrije trap? Een „free kick". En wat gillen we als iemand met z'n handen aan de bal zit? Dan gillen we „hands"! Nog meer voorbeelden? De keeper, off side (wat we in Amsterdam altijd afzijd noemen), de penalty ofte wel de **pinantie,** het tossen (een guldentje in de lucht gooien om uit te maken wie de wind mee krijgt), de corner (betekent „hoek") en ga zo maar door. En waar is het in het voetbal dan voornamelijk om te doen? Om de goals. Je ziet, ons voetbal hangt van de Engelse termen aan elkaar en dat is heel vanzelfsprekend, want dat er hier zo geweldig gevoetbald wordt, dat hebben we ten slotte aan de Engelsen te danken.

Goed, Pim Mulier vond het dus een moordspel en toen hij, op een dag in het jaar 1879, in een winkel in de Leidsestraat in Haarlem een echt leren voetbal zag liggen, toen was hij niet meer te houden. Hij kocht die bal, trommelde z'n vrienden op en daar speelde HFC z'n eerste wedstrijd. Nee, niet op een prachtig geschoren grasmat, niet voor volle tribunes, niet met een scheidsrechter, dat had je toen allemaal nog niet. Dat kwam pas veel later. Die eerste voetballers waren jongens die hoogstens hun jas uittrokken. Wisten ze veel van speciale voetbalschoenen? Ze hielden de veel te lange broek aan en hun petje op. Hoe ze daarmee gekopt hebben, is me nog steeds een raadsel. Enfin, dat was 't begin. We gaan volgende week verder.

ZORRO

OP EEN MOOIE OCHTEND, IN HET KANTOOR VAN DE ONDERKONING....
ALWEER EEN BRIEF OVER DIE DON LOPEZ? WAT MOET IK MET HEM AAN? ALLES, WAT NERGENS VOOR DEUGT, STUREN ZE NAAR DE KOLONIËN!

MAAR HIJ HOORT TOT EEN VAN DE INVLOEDRIJKSTE FAMILIES IN SPANJE... WACHT 'NS EVEN! IN DE PUEBLO DE LOS ANGELES WOONT DON DIEGO DE LA VEGA. HIJ KAN MISSCHIEN EEN OOGJE IN HET ZEIL HOUDEN.... LAAT DE JONGE DON MAAR BINNEN.

DON LOPEZ JUAN NUNEZ DE LA CHIAPAS Y CORDOBAN!

U HAD, MEEN IK, KLACHTEN OVER DE PUEBLO DE LOS ANGELES.... IK OVERWEEG U DAAR TOT COMMANDANT TE BENOEMEN.

WAT?! IN DAT MIEZERIGE STADJE? IK, EEN CHIAPAS Y CORDOBAN?!

EEN VERANTWOORDELIJKE POST, DON LOPEZ!
VERTELT U EENS, WAT WAREN UW KLACHTEN EIGENLIJK?

DE PUEBLO IS EEN BROEINEST VAN OPSTANDELINGEN EN VERRADERS! DE GROOTSTE SCHURK VAN HET HELE LAND LOOPT ER ROND.... ZORRO! AAN HET HOOFD VAN DE LANSIERS STAAT ENE SERGEANT GARCIA, DIE TOTAAL ONBEKWAAM IS!

DAT LIJKT MIJ ERNSTIG GENOEG OM EEN ONDERZOEK IN TE STELLEN. WIJ ZULLEN SAMEN GAAN .... INCOGNITO! NIEMAND MAG WETEN DAT WIJ KOMEN!

MOOI ZO. IK ZAL ZE LEREN, DAAR IN LOS ANGELES!

LATER
GARCIA! WAAROM ZO SOMBER?
ZORGEN, DON DIEGO, ZORGEN.

KUNT U EEN GEHEIM BEWAREN, DON DIEGO?
ZEKER, MAAR...
DE ONDER-KONING KOMT... INCOGNITO

EN NOU WEET IK NIET WAT IK MOET DOEN! ALS HIJ INCOGNITO IS, HOE MOET IK HEM DAN BESCHERMEN?

IK ZOU HEM ONOPVALLEND IN HET OOG HOUDEN, AL ZAL DAT NIET MEEVAL-LEN MET ZO'N DIKKE BUIK... EN ZONDER LANSIERS....

...WANT DE ONDERKONING MAG HET ZEKER NIET IN DE GATEN KRIJGEN!

LATER
IK VERTROUW HET NIET HELEMAAL. HOE WEET GARCIA DAT DE ONDERKONING KOMT? IEMAND MOET GEKLETST HEBBEN... NEE, LATEN WE MAAR 'NS EEN KIJK-JE NEMEN OP DE WEG NAAR MONTEREY!

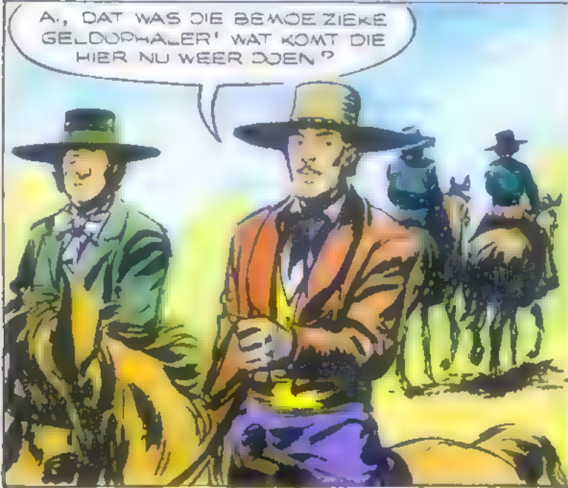

EN ZO...
ALS IK MIJ NIET VERGIS, STAAT DAAR ONZE SER-GEANT ONOPVALLEND TE DOEN...

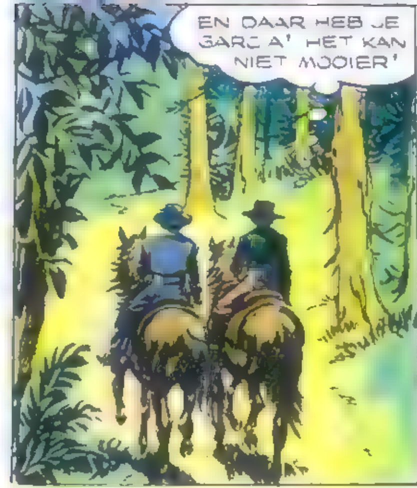

KIJK, DAT ZAL DE ONDER-KONING ZIJN MET EEN VAN ZIJN MENSEN!

ZO TE ZIEN IS ER HIER ECHT NIETS AAN DE HAND...

MAAR DAARIN VER-GIST HIJ ZICH...

WORDT VERVOLGD

Mickey en Goofy

TWEE SCHURKACHTIGE DIAMANTSMOKKELAARS HEBBEN MICKEY EN GOOFY ONTVOERD EN MEEGENOMEN NAAR DE JUNGLE, WAAR ZE IN EEN IJZEREN HUT OPGESLOTEN WORDEN. ONDER DE BRANDENDE ZON VERANDERT DE HUT AL GAUW IN EEN OVEN . . .

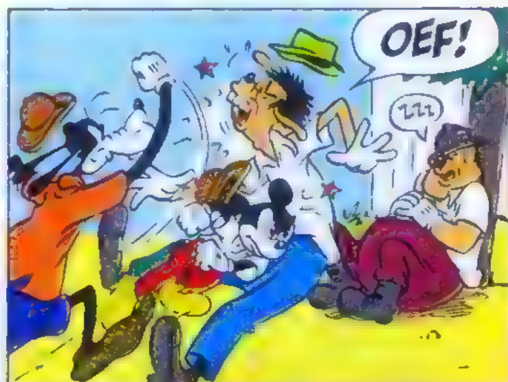

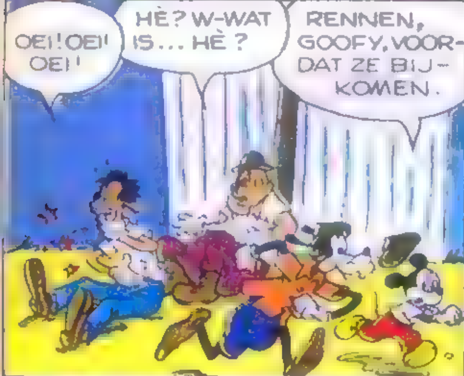

© 1961 Walt Disney Productions

Wáár zal die aap Mickey en Goofy naar toebrengen? Komen ze in de bewoonde wereld, of... raken ze weer in handen van de diamant-smokkelaars? De volgende week weten we meer...

Flippie Flink

RAADSELS ROND EEN VOLK

De drie beeldjes van aardewerk zijn ongeveer 2500 jaar oud en stellen voor: een Etruskische soldaat, een vrouw en een man.

ROND de 8e eeuw vóór het begin van onze jaartelling verscheen er in Italië een vreemd volk: de Etrusken. Zelfs voor de geschiedkundigen van onze tijd is er nog veel over dit volk in raadsels gehuld. Waar kwamen zij vandaan? Wie waren zij en hoe leefden zij? Herodotus, de grote geschiedschrijver van de Klassieke Oudheid, vertelt in een van zijn werken dat deze stam oorspronkelijk in Lydië (Klein-Azië) woonde en vandaar geëmigreerd is naar Zuid-Europa. Deze mening wint steeds meer terrein, omdat bijvoorbeeld op verschillende kunstvoorwerpen, door Etrusken vervaardigd, duidelijk een Egyptische invloed waar te nemen is. Daartegenover staat dat de bodemvondsten in Italië, te beginnen met de tijd van de Etrusken, één ononderbroken reeks vormen tot in de Bronstijd. Hieruit valt dus af te leiden dat dit volk alleen maar een dunne bovenlaag, een heersende kaste vormde, die de oorspronkelijke bewoners wist te onderwerpen. Bovendien kan men ook niets op maken uit de gevonden fragmenten, want hun taal is tot op de dag van vandaag nog niet ontcijferd. Wèl weten we dat dit volk naast een hoge cultuur en grote ontwikkeling ook een voortreffelijk inzicht had in de politiek van die tijd. Na Umbrië veroverden ze een gedeelte van de Po-vlakte en stukken van Zuid-Italië. Toscane, het Latijnse „Etrurië", herinnert nog aan de overweldigers, die in het oude Latium ook wel „Etrusci" of „Tusci" genoemd werden. Bij de Grieken stond dit volk bekend als een volk van nijvere arbeiders, maar ook van geduchte zeerovers! En dat zou best waar kunnen zijn. Uit de muurschilderingen en overblijfselen van graven en gebruiksvoorwerpen blijkt wel dat ze veel handel dreven met volkeren over zee. Tegelijkertijd echter wijzen deze vondsten op een hoge graad van kunstzinnigheid en verfijning, van bouwkundig èn praktisch inzicht. Zij hebben bijvoorbeeld de Romeinen geleerd hoe ze moesten bouwen. Toen Rome nog opgetrokken was uit gammele hutten, stonden in de Etruskische steden al trotse stenen bouwwerken. Het zogenaamde „atrium"-huis, dat later een veel voorkomende bouwstijl werd bij de Romeinen, is zonder meer van de Etrusken overgenomen. De grote moerassen rond Rome konden voornamelijk dank zij een Etruskisch afwateringssysteem worden drooggelegd. Zij hebben de in de bodem aanwezige ertsen ten volle benut voor hun wapenuitrusting en tal van sier- en gebruiksvoorwerpen.

Beneden: Uit deze massief gouden armband blijkt zowel de rijkdom als de kunstzinnigheid van de ijdele Etrusken.

Het was een rijk volk, dat geloofde in meer goden en grote offers bracht om die goden gunstig te stemmen. Om de overledenen een gelukkig leven na de dood te bezorgen, gaven zij kostbare geschenken mee en voorzagen hun graven rijkelijk van weelderige ornamenten en schilderingen. Juist die muurschilderingen geven ons inzicht in de levenswijze van de Etrusken. Het wordt namelijk ook uit vele beelden duidelijk, dat dit volk zijn rijkdom dikwijls besteedde aan mooie kleren en sieraden en dat zij iedere gelegenheid aangrepen — feesten, optochten en danspartijen — om zich zo rijk mogelijk uit te dossen. Met talloze kunstvoorwerpen verfraaiden zij hun huizen, die zowel van buiten als van binnen, stevig en geriefelijk gebouwd waren. In de 6e eeuw voor Christus bereikten de Etrusken het hoogtepunt van hun macht en heerschappij. Daarna, overwonnen en verjaagd door de oorspronkelijke bewoners van Latium, hebben zij zich waarschijnlijk met de aanwezige stammen vermengd en zijn ze even geheimzinnig als ze gekomen waren, verdwenen...

Pep PLAAT SLA GAUW OM

DE ETRUSKEN

1. Een Etruskisch beeld van de wolf die de stichters van Rome heeft grootgebracht. Het dateert uit de tijd dat de Etrusken de hoofdstad van Latium hadden veroverd. De beeldjes van de stichters, de tweeling Romulus en Remus, stammen uit de Renaissance, omdat de originele toen ver-

dwenen waren. 2-3. Etruskische voorwerpen: klein zwaard, een lans, helm met oorbeschermers. 4-5. Dolk, lans, helm met pluimstandaard en versieringen. 6. Een stukje Etruskisch schrift; men is er nog niet in geslaagd, het helemaal te ontcijferen. 7. Het schiereiland Italië met (8) de gebieden die de Etrusken hebben veroverd. 9. Oliekan. 10 Olielamp. 11. Urn in de vorm van het huis waarin de overledene werd begraven. 12. Reconstructie van de graftombe. 13 Urnen van aardewerk. 14. Tempel in klassieke bouwstijl opgetrokken. 15. Stadsmuur. 16. Een van de stadspoorten. 17. Een andere stadspoort. De Etrusken waren een knap en ontwikkeld volk. Zij waren de bouwmeesters van de Romeinen. Toen Rome nog opgetrokken was uit schamele hutten, stonden er in de Etruskische steden al machtige bouwwerken. 18. Soldaat, belast met de wacht bij de stadspoort of patrouille rond de stad. 19. Vrouw uit de burgerstand 20 en 21. Werklieden. 22. Opzichter 23 en 24 Gouverneur en wijkbestuurder in staatsiegewaad. 25 Een metselaar en zijn knecht. 26-27-28. Een koopman met zijn vrouw en bediende. 29. Buitenkant van een graf. De Etrusken geloofden in een groot aantal goden en zij vreesden hun toorn. Om het onheil af te wenden offerden zij dieren en

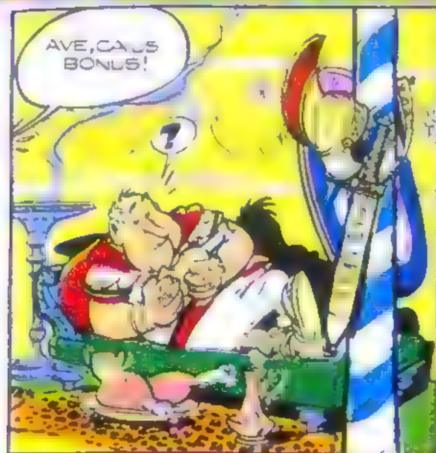

waren zij zeer godsdienstig. Zij begroeven hun doden met pracht en praal en er zijn ondergrondse graftomben gevonden die ons een goed beeld geven van de godsdienstige ideeën van de Etrusken. 30. Een vrouw in rouw. 31. en 32. Een landbouwer en zijn vrouw. 33. Een volksvrouw. 34. Danseres. 35. Een lierspeler 36. Matrone. De Etrusken waren ontwikkeld en intelligent, maar ook zeer gehecht aan aardse genoegens. Zij hielden van mooie kleren, sieraden en versieringen, maar vooral van dansen, feesten, optochten, kortom van alle gelegenheden waarop ze zich op hun mooist konden uitdossen. 37. Een groep boeren. 38. Een koeherder. 39 en 40. Etruskische strijders. 41. Huurlingen (boogschutter en infanterist). 42. Aanvoerder van de cavalerie. 43. Generaal. 44. Aanvoerder van de voetknechten. 45. Griekse huurling gekleed in mantel, na zijn dienst. 46. Griekse huurling voetknecht, neemt dienst over. 47. Griekse huurling buiten dienst. 48. Aanvoerder van de Griekse huurlingen. 49. Typisch Etruskisch huis als kazerne voor de huurlingen. 50. Houten balkon, veel voorkomend bij Etruskische huizen. 51. Een van de vele muurschilderingen, gevonden in een Etruskische graftombe. Dank zij deze en vele andere ontdekkingen heeft men voor een groot deel de zeden en gewoonten van dit geheimzinnige volk uit de Oudheid kunnen reconstrueren.

Pep PLAAT

J.L. DEVAUX. 52

Astérix DE GA

LLIËR

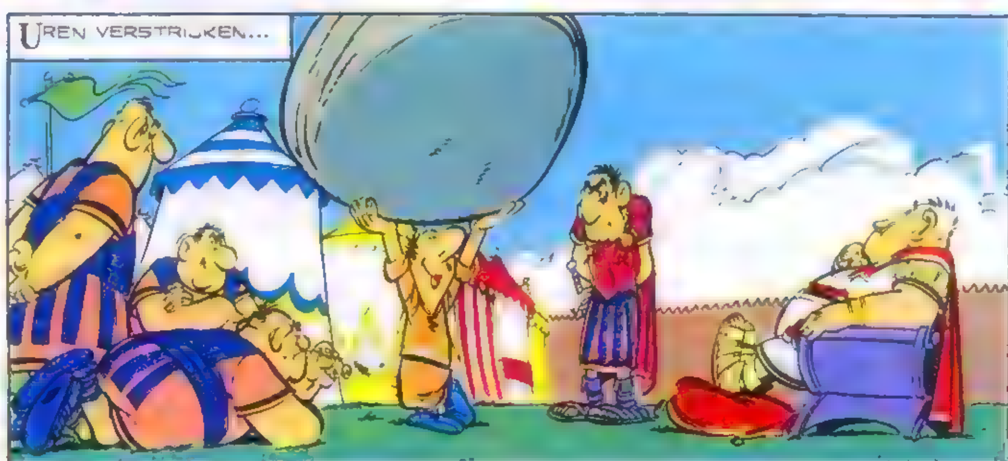
Caligula Minus, een Romeins soldaat, is als spion in het dorp van de Galliërs doorgedrongen om achter het geheim van de geweldige kracht van de dorpsbewoners te komen. Hij krijgt een slok van de toverdrank, wordt ontmaskerd en vlucht.

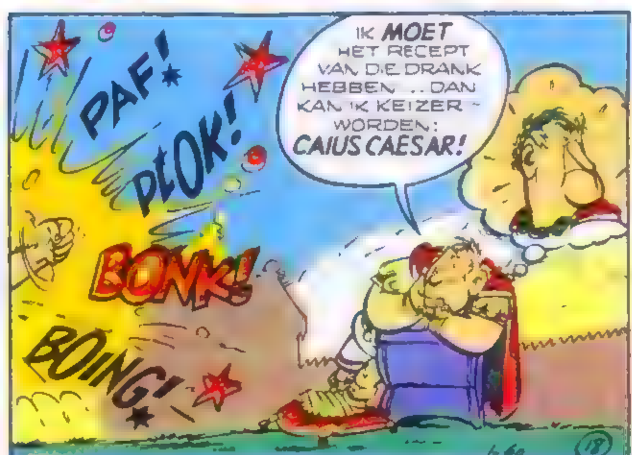

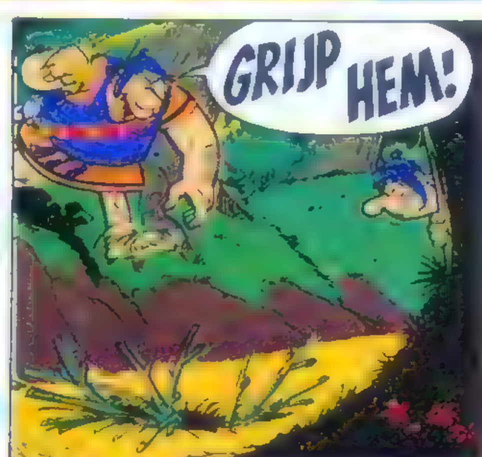

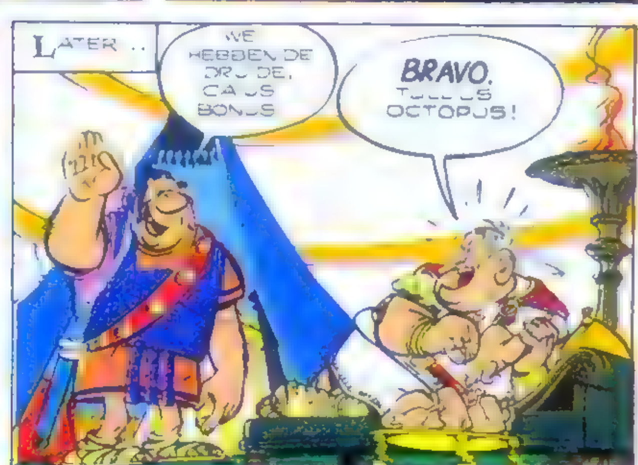

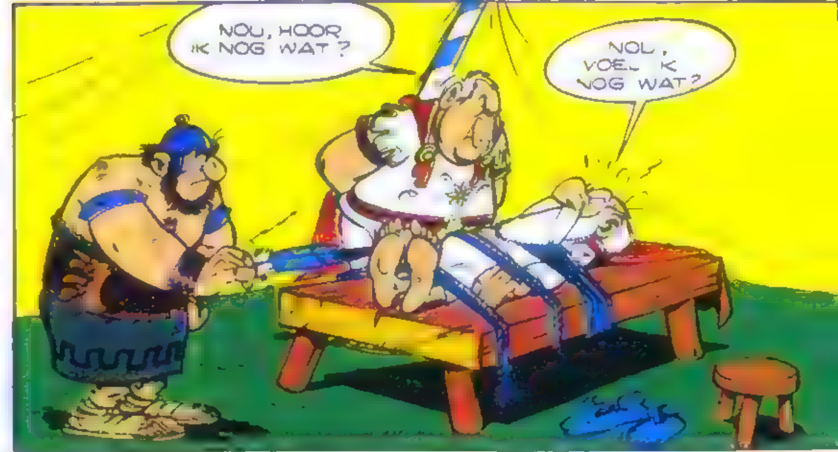

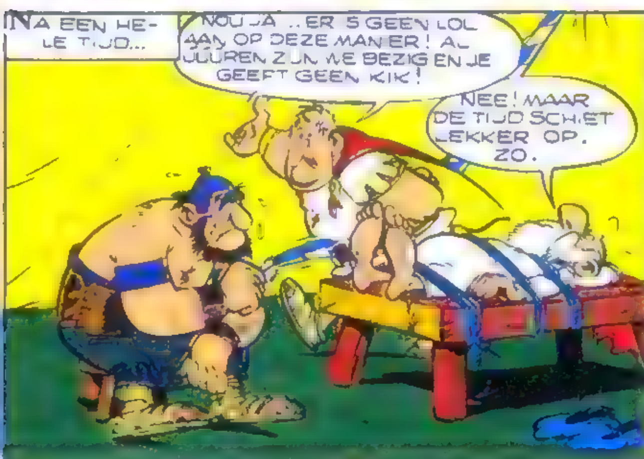

Asterix is slim en dapper, maar groot is het leger van Caius Bonus!

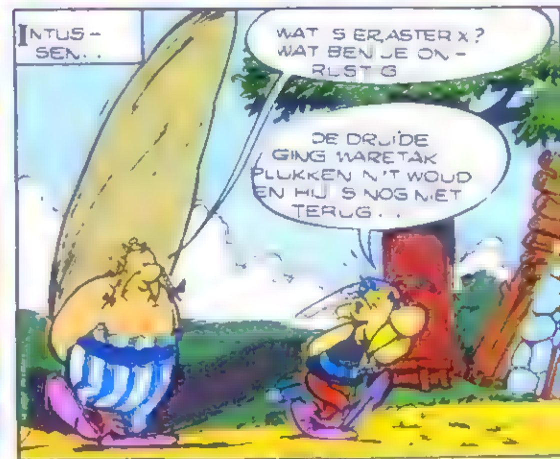

Zonder de kracht van de toverdrank is Asterix niet onoverwinnelijk.

WACHTERS

Boven: In het oorlogsmuseum bij Overloon staat deze Mitchell, die nog bij onze Marine gevlogen moet hebben.

Rechts: Alsof hij zo uit de lucht komt gieren hangt deze Spitfire op zijn sokkel bij de vliegbasis Eindhoven.

VOOR de officierseetzaal van de vliegbasis Eindhoven staat hoog op een spierwitte sokkel de Spitfire alsof hij bezig is een van de taken uit te voeren waarmee hij tijdens de oorlog belast werd: het boven vijandelijk gebied opsporen en beschieten van militaire colonnes. Wanneer je ervoor staat, is het alsof je het grauwende gegrom van de motor hoort, het gieren van de wind langs de romp, het ratelen van de mitrailleurs. De Supermarine Spitfire Mark IX, registratienummer MJ 289, werd in maart 1944 afgeleverd aan de Royal Air Force. Tussen april en september 1944 heeft het toestel gevlogen bij het Nr. 485 Royal New Zealand Air Force Squadron, dat voornamelijk escorte- en gewapende- verkenningsvluchten boven Frankrijk en Nederland uitvoerde. Op D-day, de dag van de invasie, patrouilleerde het jachtvliegtuig boven de stranden van Normandië. Enkele maanden daarna verhuisde het hele squadron naar een vliegveld in Frankrijk, waar vandaan deze Spitfire waarschijnlijk voor zijn laatste vlucht is opgestegen, die hem naar Nederland voerde. Tussen Arnhem en Nijmegen moet hij verongelukt zijn.

Rond 1952 begon zich in En-

BIJ DE POORT

geland een nieuwe traditie te vormen. Zo'n veertig vliegvelden van de Royal Air Force wisten beslag te leggen op een of meer Spitfires, een der beroemdste Engelse jachtvliegtuigen, en plaatsten ze aan de ingang van de basis als wachter bij de poort, „gate guardian". In het begin was dit waarschijnlijk alleen maar bedoeld als een herinnering aan de „Battle of Britain", de Slag om Engeland, die zo roemvol door de Spits en Hurricanes was gestreden en gewonnen. Al gauw echter begonnen er vele andere soorten vliegtuigen aan de poorten te verschijnen, zodat tegenwoordig in Engeland heel wat bases „versierd" zijn met toestellen die niets met de beroemde slag te maken hebben gehad.
Het was geen nieuw idee, dat van die poortwachters, want al eeuwen geleden werden op de vijand veroverde kanonnen bij kazernes opgesteld met hetzelfde doel.

De Spitfire die nu in Eindhoven te zien is, kwam in 1954 in handen van het Nederlandse 315 squadron. De kapitein Walraven en de luitenant Friling hebben daarvoor een aanzienlijk aantal kilometers gereisd en een geweldige berg werk verzet om aan originele onderdelen van het toestel te komen en het weer in de staat te brengen waarin het operationeel gevlogen heeft. Toen kwam in 1955 uit een vlak bij Eindhoven gelegen Engels kamp het verzoek de Spit te mogen lenen om hem te gebruiken bij de beediging van een Engelse officier. Nu is het mogelijk dat een dergelijke plechtigheid in Engeland wat langer duurt dan bij ons, maar na een paar jaar was het toestel nòg bij de Engelsen. En dus werden er pogingen in het werk gesteld om het terug te krijgen. Wat pas op 4 oktober 1961 met succes werd bekroond. Waarna ook wij weer een tastbare herinnering hadden aan het handjevol Nederlandse vliegers, dat tijdens de oorlog in Engeland met dit en met andere toestellen meevochten aan onze bevrijding.

Nog twee Spitfires zijn in ons land te bekijken: één staat er in het Nationaal Luchtvaart Museum op Schiphol, de ander tussen de bomen van het openluchtmuseum in Overloon. Daar is ook een Mitchell bommenwerper te vinden, die na de oorlog bij onze Marine Luchtvaart Dienst gevlogen heeft. Maar net als in Engeland bleef ook hier het gebruik van de „gate guardian" niet beperkt tot de toestellen die tijdens de oorlog roem vergaard hadden. Zo staat op het vliegveld Beek bij Maastricht een Gloster Meteor; een Meteor is ook te zien op Soesterberg, hoewel de „echte" wachter bij de poort een Hawker Hunter is; Eindhoven heeft behalve zijn met clipped wings uitgeruste Spitfire een Thunderjet F-86G bij de poort staan. En zo heeft elke basis wel zijn eigen „gate guardians", trouwe wachters bij de poort, die geschiedenis gemaakt hebben in de luchtvaart, waarvan sommige misschien net tien jaar oud zijn, maar die toch al behandeld en bekeken worden als museumstukken, want in de luchtvaartwereld gaat alles zo snel...

Rechts: Op de basis Eindhoven staat ook deze Thunderjet, als trouwe en echte wachter bij de poort.

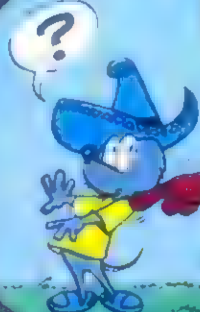
Rechts: Een Hawker Hunter bewaakt de poort van Soesterberg, waar ook een Gloster Meteor te vinden is.

Onder: Donker afgetekend tegen de regenwolken boven Maastricht staat ook op vliegveld Beek een Meteor.

BOLIVAR

LA CUCARACHA
LA CUCARACHA

?
PSST!

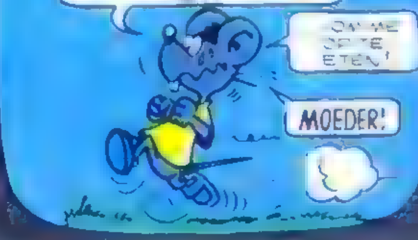

OOOEE!!!

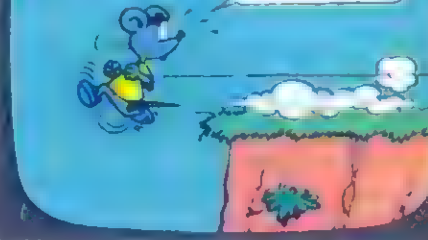

MOEDERTJE...
MOEDEEER!
MARSMAN!

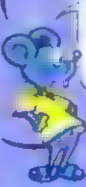

MOEDER!

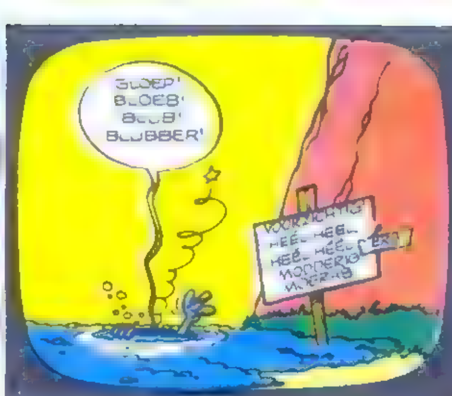

NEE MAAR!

GEEN GROND
MEER?!

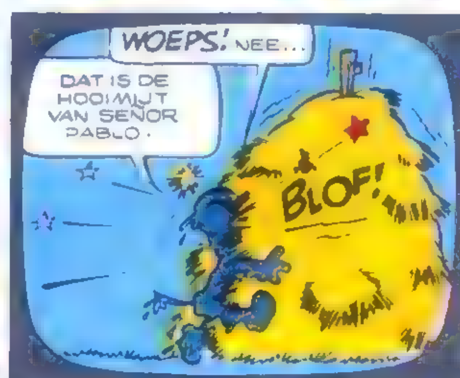

PLOEKSJ
BOEM

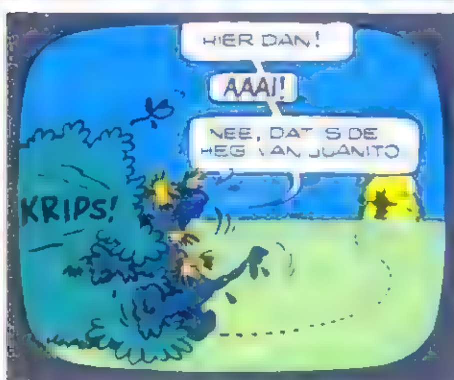

GLOEP! BLOEB! BLUB! BLUBBER!
VOORZICHTIG HEEL HEEL HEEL HEEL MODDERIG

GLOEP! ALS JE VAN MODDERBADEN ECHT ZO MOOI WORDT ALS WORDT BEWEERD, DAN BEN IK VOOR DE REST VAN MIJN LEVEN EEN SCHOONHEID!

BAH! WAT EEN VIEZE BEDOENING. ALS IK THUIS BEN, NEEM IK EEN LEKKER HEET BAD!
IK ZIE HET NIET MEER ZO GOED
FLITCH

EENS EVEN KIJKEN
HIER MOET HET ERGENS ZIJN

WOEPS! NEE...
DAT IS DE HOOIMIJT VAN SEÑOR PABLO.
BLOF!

NEE, DAT IS DE HEG VAN JUANITO
KRIPS!

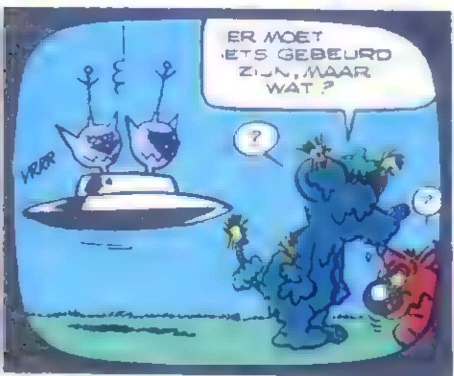

ZIEZO! EENS KIJKEN OF IK IN DIT GRIEZELBOEK GEEN NIEUWE ENGE IDEEËN OP KAN DOEN... JUIST, JA...

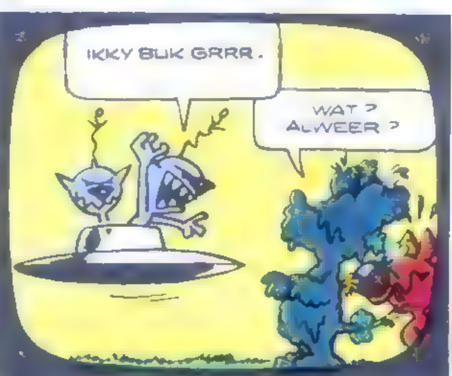

DAAR HEBBEN WE HET! "DREIGEND KWAM DE MARSMAN DICHTERBIJ.... HALF MENS, HALF PLANT EN HALF DIER... HIJ ZAG ER AFSCHRIKWEKKEND UIT...

...HET VREEMDE WEZEN HAD GEEN GEZICHT, MAAR TOCH KON HET SPREKEN..."

PARDON, MENEER, KUNT U MIJ..
OEAP!

?
HALF PLANT.. HA... HAAAA
PLOF

ER MOET IETS GEBEURD ZIJN, MAAR WAT?
?
VRRR

IKKY BLIK GRRR.
WAT? ALWEER?

OH NEE, NOU TRAP IK ER NIET MEER IN! VERHIP, IK PROBEER TOCH OOK NIET IEDEREEN DE STUIPEN OP HET LIJF TE JAGEN...?
?

Professor Mortimer en zijn bediende Nasir zijn aangekomen op het vliegveld van Amaza, waar ze afgehaald worden door professor Ahmed Bey, die al een hotel voor hen heeft besproken. De volgende dag gaat Mortimer met zijn vriend een rondgang maken in 't museum

HET GEHEIM van de

Dit is toch ontdekt door een zekere Maspéro, niet?

Ja, in een muur van de moskee van Sultan Hassan. Die ontdekking heeft nogal wat opwinding veroorzaakt . . .

De twee vrienden blijven een ogenblik staan voor het enorme blok kalksteen met de ingewikkelde schrifttekens, die onleesbaar schijnen . . .

Wat staat daar nu?

Het gaat over een offer aan de godheid. De vertaling luidt: „Ik heb voor u drieduizend ossen geslacht en reukwerk gebrand . . Heb stenen uit Elephantine gehaald" . . . en tenslotte „om de kamer van RA-HORAKHTY (of Horus) te herstellen . . ." Dit is een beroemd geworden zin!

Als ik me niet vergis, wordt er beweerd dat dit 'n stuk kalksteen is dat vroeger de Grote Piramide bedekte . . .

Jazeker! Vandaar dat er sindsdien talloze geleerden, maar ook avonturiers zijn geweest, die het grote geheim probeerden te ontsluieren. Piazzi Smyth bijvoorbeeld, beweerde dat de onontdekte grafkelder ergens in de zijwanden van de Grote Piramide moest zijn; hij heeft verwoed gezocht zonder resultaat!

Lijkt het jou dan niet waarschijnlijk dat het blok uit de Grote Piramide komt?

Nee. Het is bekend dat de inwoners van Caïro in de 12e eeuw, nadat hun stad door een aardbeving was verwoest, hun huizen en grote gebouwen weer herstelden met materiaal, afkomstig van piramiden en andere monumenten. Zo hebben ze dat blok ook van zijn oorspronkelijke plaats weggehaald. Maar dat bewijst nog niet dat er inderdaad 'n geheime kamer bestaat!

Jij gelooft het dus niet? Jij denkt dus . . .

Ik voel al waar jij naar toe wilt, vriend. Maar als je een geweldige ontdekking wilt doen, kom dan mee naar mijn laboratorium, dan zul je eens wat zien!

Graag, ik ga mee.

Enkele ogenblikken later bevinden Ahmed en Mortimer zich in het laboratorium.

Mortimer, mag ik je mijn assistent voorstellen? Dit is Abdul Ben Zaim.

Zeer vereerd, professor Mortimer.

Hoe maakt u het . . .

En Abdul, hoe ver ben je ermee? Schiet het al op?

We hebben al het een en ander kunnen ontcijferen, maar nu heb ik nog een paar stukken ontdekt die van dezelfde oorsprong zijn, geloof ik. Op het ogenblik zijn ze nog nat . . .

Kijk, Mortimer, Abdul is een rol aan het ontcijferen, afkomstig van een mummie uit de tijd van Ptolemaeus. Zo'n rol bestaat uit verschillende lagen op elkaar. Als je de kleefstof en de kalk hebt verwijderd, kun je soms interessante dingen ontdekken. Op het ogenblik zijn de stukken nat en niet te ontcijferen; dus nog even geduld! Maar als mijn voorgevoel me niet bedriegt . . .

. . . staan we op het punt een verbazingwekkende ontdekking te doen! En bedenk goed dat alleen mijn assistent Abdul en ik van deze ontdekking op de hoogte zijn. Voor de hele wetenschapswereld is het nog een groot geheim en dat moet het voorlopig blijven ook!

Wel, wel! Je hebt me bijzonder nieuwsgierig gemaakt, Ahmed! Ik ben benieuwd.

Kan ik me voorstellen! Kom maar . . .

GROTE PIRAMIDE

Professor Ahmed [redacted] Mortimer mee naar een aangrenzende kamer en schuift een gemakkelijke stoel aan, zodat Mortimer rustig de papyrusbladen op tafel kan bestuderen

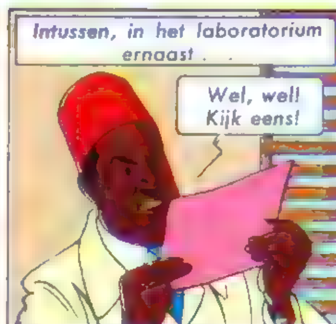

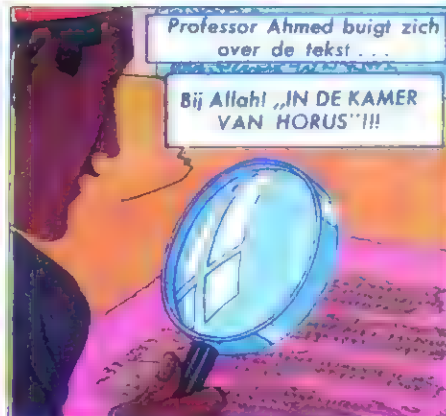

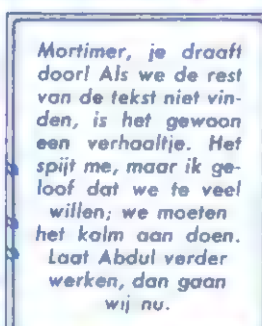

De man in het chauffeurspak schijnt met Abdul samen te spannen...

Maar wie is „de baas", die ook op die papyrusrollen schijnt uit te zijn?

DE BELL OH-4A

HUGO HOOFTMAN

DE luchtvaartafdeling van het Amerikaanse leger gaat waarschijnlijk binnen afzienbare tijd de grootste bestelling op helikopters plaatsen die ooit gedaan is: ongeveer 3600 stuks ter waarde van 200 miljoen dollar! Al in 1960 werd aan enkele Amerikaanse helikopterfabrikanten opdracht gegeven een lichtgewicht-turbine-helikopter te ontwikkelen die zou kunnen meedingen naar deze grote order. De Amerikanen spreken van de LOH-competitie, en LOH betekent dan „Light Observation Helicopter", dus een lichte verkennings-helikopter. In 1961 kwamen 12 ontwerpen binnen. Drie hiervan werden uitgekozen, de ontwerpen van Bell, Hiller en Hughes. Elke fabriek kreeg opdracht vijf toestellen te bouwen. Zo bouwt Bell nu dus vijf exemplaren van de OH-4A, Hiller bouwt vijf exemplaren van de OH-5A en Hughes bouwt er vijf van de OH-6A. Al deze helikopters zullen tegen elkaar worden afgewogen. De beste zal tenslotte worden gekozen.

Wij zullen de Bell OH-4A, oorspronkelijk aangeduid als de D-250 'ns wat nader bekijken. Het toestel is vierpersoons en heeft een Allison T63 schroefturbine van 250 pk. Op 8 december 1962 werd de eerste vlucht gemaakt, en daarmee was de Bell de eerste van de drie LOH-ontwerpen die de lucht in ging. Het toestel was in nog geen 13 maanden tijd gebouwd. In Fort Rucker, het hoofdkwartier van de U.S. Army luchtvaartafdeling, wordt het toestel thans diepgaand beproefd. Men hoopt in 1965 de eerste seriemachines te kunnen afleveren. Het is de bedoeling dat de helikopters bewapend worden met raketten, om daadwerkelijk bij grondgevechten te kunnen worden ingezet. De Bell kan een betalende lading van 181 kg vervoeren met een snelheid van 185 km per uur. De maximum snelheid zal om en nabij de 209 km per uur liggen.

Er kunnen brancardhouders aan de buitenkant van de helikopter worden aangebracht voor het vervoer van gewonden vanuit de frontlinies naar de achter het front gelegen hospitalen. Verdere technische gegevens van de OH-4A zijn nog niet vrijgegeven. Er heerst spanning bij de Amerikaanse helikopterfabrikanten over **wie** de grote legerorder uiteindelijk in de wacht zal slepen.

Want wie deze miljoenen-order krijgt, zal wat men noemt „boven Jan" zijn...

DE SCHAT *van*

Vreemde verrassingen wachten op het schateiland: resten van een kannibalenfeest, een beeld van ridder Hadoque en . . . een geheimzinnige stem uit de bomen die scheldwoorden rondslingert . . . .

SCHARLAKEN RACKHAM

DE SCHAT van SCHARLAKEN RACKHAM

Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. **Nederland:** Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z, Postbus 497. Telefoon 020-731361. Prijs 45 ct., per week 35 ct. (postabonnementen ƒ 4,55 per 13 nummers. Giro 330021). **Ned. Antillen en Suriname:** ƒ 20,80 per jaar. **België:** De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164 P.C.R. 86491. Prijs 7 frank. **Overig buitenland:** ƒ 28,— per jaar. Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan.